

סן חואה נולד בעכו. הוא היה בן 6 לערך במלחמת העצמאות. למרות שנועד למשפחה ערבית, התגורר גדל בסביבה ערבית, הוא חי כל השנים בתור דעה שהוא מתגורר בעיר מעורבת יהודית-ערבית. חבריו הטובים בגיל בית הספר וביחוד בחרות היו יהודים. הוא ישב עם יהודים בבתי-הספר, יצא עימם לבלות, עבד עימם. כעובד במצבת הטקסטיל בעין-המיפרץ היו מרבית חבריו לעבודה יהודים. גם כש עמד לשאת אשה בחר אותה מבין היהודים. הוא נשא לאשה צעירה ילידת מרוקו, בשם קאמי, שמשפחתה מתגוררת במעברת נאפוליאון בעכו.

סן וקאמי חיים באושר ושלחה, לא

הרוחות, מוטב שנגור בנפרד, שלא יהיו צרות." הצרות פקדו את משפחת חואה כמוצאי שבת האחרון. חסן חזר, זה עתה, רכוב על אופנועי מבית משפחתה של אשתו. במרכז עכו הצטופפו אותה שעה אלפים מתושבי העיר. העיר כולה היתה כמרקחה. היה זה אחרי שנודעו פרטי גילוייה של כנופיית החבלנים מתושבי עכו הערביים, אשר פעלו במשך כחצי שנה במחוז הצפון ללא הפרעה, ביצעו כתריסר מעשי-חבלה נועזים, בתוכם פיצוץ חמשת בתיה-מגורים בלב חיפה. "הנה ערבי! הנה ערבי!" בקעו צעקות בקרב ההמון הנסער, כשחלף חסן על אוטו

מאו נשואיהם, היו סמל הטרנדיה של מאור-עות השבוע האחרון.

מפולת שלגים

והבלנים

המלחמה בטרור הערבי עמוה ושי-בוץ בסימן הישגים. הצלחה רדפה הצלחה. כמפולת שלגים התמוטטו כחצי תריסר חוליות חבלנים שפעלו בשטח יש-ראל והשטחים המוחזקים. שירות הביטחון הכללי זקף לזכותו רשימת הישגים, כמות לא השיג מאז מלחמת ששת-הימים. כדור השלג החל להתגלגל כאשר ספינת

המשמרה מגינה מאות שוטרים חמושים באלות גויטו מכל רחבי הארץ כדי למנוע מהומות בעכו בעיקבות גילוי רשת החבלנים

מישמר של חיל-הים לכדה לא-מכבר ספינת דיג שהובילה חבלנים ומיטעני חבלה ונשק מסוריה לכיוון ישראל. החבלנים שנלכדו בסירה המציאו מייד להוקריהם את החוטים שהחלו להסתעף לכל עבר.

בעיקבותיהם עלה שירות הביטחון על חוליות חבלנים בשכם, בכפרי השומרון ובאיזור ירושלים והברון. עשרות החבלנים שנעצרו, פוענחו שורת תעלומות של מעשי-חבלה שמבצעים טרם התגלו עד כה. הם גם סיפקו את נקודת המפתח ל-

נועו. ברד אבנים, שהיו מוכנות בידי פירי-חיים, הושלך לעבר חסן. אחת האבנים פגעה בראשו. הוא נפגע ונסל. דם שתת מראשו. פירחחים עמדו להסתער עליו. רק נוכחותו של שוטר במקום, שרץ לסייע לחסן, הצילה אותו מפגיעה חמורה יותר. הוא הועבר לבית-חולים, משם נשלח למחרת בבוקר לביתו.

חסן וקאמי חואה, ערבי ויהודי שחיי באהבה מבלי להרגיש שהם שייכים לעמים שונים ושנאלצו להיפרד השבוע, לראשונה

רואים דבר יוצא דופן בהיותם בני לאומים שונים. לבה הבכורה קוראת האם בשם זיוה. חסן קורא לה בשם והיבה. הם מב-לים חליפות אצל משפחתה היהודית של קאמי ואצל משפחתו הערבית של חסן.

כך הם חיו יחדיו במשך שנות נשואיהם הקצרות. השבוע נפרדו חסן וקאמי. היא נטלה את הילדות ועברה להתגורר עם הוריה. חסן נשאר בביתו, בעיר העתיקה. "זה בגלל המתוחות בעיר", אמר חסן, "עד שירגעני

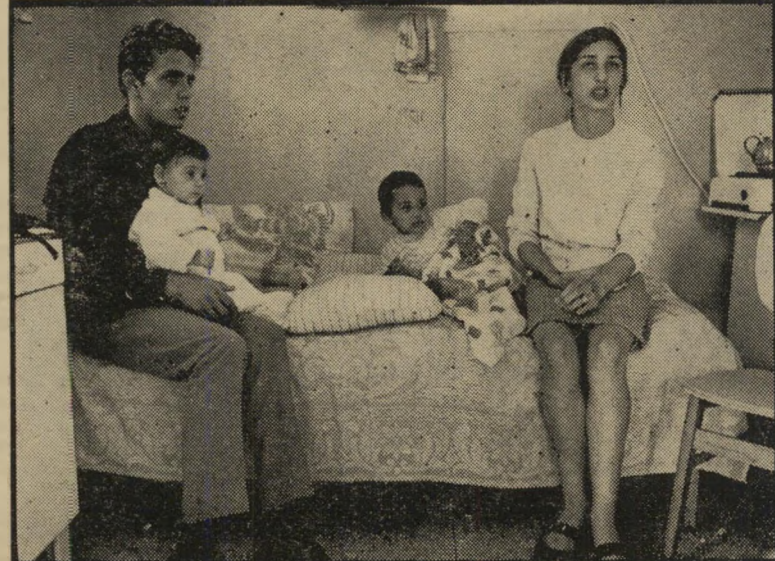

בגטו-עכו

צעירים ערבים בגטו הערבי בעכו מתקב-צים בפתחי החנויות כשהם מתכוננים להת-

חוליית החבלנים הערבים-ישראלים בעכו. מכאן עבר התפקיד לידיה של גשטרת מחוז חיפה. זו הקיפה לפנות בוקר את בתיהם של אנשי החוליה העכואית, הפת-עה את כולם במיטותיהם, עצרה אותם וגילתה את מחסני התחבושת שברשותם.

תפישת החוליה העכואית היתה מהלומה כבדה לאירגוני הטרור הערביים. היתה זו מכת פרסטיז'ה שעלולה היתה לסכן הצטר-פותם של ערבים ישראלים נוספים לאיר-גוני החבלה ואל-פתח במיוחד. משום כך ניתנה הוראה לחוליות-חבלנים נוספות מקרב ערביי ישראל לפעול מייד באזור חיפה, להוכיח כי החוליה העכואית היא רק חוליה

השומר שנפגע

אחד ה-שוטרים שנפצעו בעכו שניסו לחסום בעד-המון המתפרעים לחזור לעיר העתיקה.

אבן במרכז העיר

חסן חואה (משמאל), אשתו קאמי, ובנותיו זיוה וראגדה. חסן נוהג לבלות בבית משפחתה ה-יהודית של אשתו. הוא נפצע במרכז העיר כשחזר מביקור אצל משפחת אשתו במעברת נאפוליאון שליד עכו, ניקלע מתוך חוסר ידיעה אל תוך ליבה של סערת הרוחות בעיר.

הערבי שנפצע

זהו חסן חואה, ערבי מעכו, הנשוי ליהודיה. הוא נפצע בראשו במהומות עכו, כשהוטלה יעברו אבן.